

Ислам

[Српски – Serbian – صربي]

Мухаммед б. Ибрахим ет-Тувејџири

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿الإسلام﴾
«باللغة الصربية»

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

ترجمة: فيزو رادونشيش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Ислам

Ислам је: потпуна предаја Богу с тевхидом (са чистим монотеизмом), покораване Њему покоравајући Му се, као и одрицање од ширка (многобоштва) и његових припадника и следбеника. Вера Ислам се може поделити на три степена: ислам, иман и ихсан, где сваки степен има своје основе или саставне делове.

Потреба човечанства за Исламом

Човечанство неће осетити потпуну срећу на Овом свету нити на Оном свету осим са Исламом, а човекова потреба за Исламом је већа од потребе за храном, пићем и ваздухом. И то је највећа Божија благодат својим створењима. Сваком човеку је потребан исламски пропис и верозакон, јер се увек налази између два покрета: покрет који му доноси корист и покрет који му отклања тешкоће, а Ислам је светло које му појашњава шта му штети а шта му користи и даје својим следбеницима умногостручену награду.

Разлика између ислама, имана и ихсана

Када се помене ислам и иман заједно, онда се под исламом мисли на спољашња дела тј. пет основе ислама или како се већ зову исламски шартови

А под иманом (веровањем) се мисли на дела унутрашњости, и то су основни делови веровања или шест услова веровања. Али када се помену засебно, сваки обухвата другог у имену и пропису.

Круг ихсана је већи од круга имана, а круг имана је већи од круга ислама. Дакле, ихсан је опширнији са своје стране, јер обухвата иман. И роб не може доћи до степена ихсана осим ако оствари иман. Али ихсан је ужи са стране људи и припадника, јер су они део људи од припадника имана. Дакле, сваки мухсин је верник, али није сваки верник мухсин.

Иман је опширнији од ислама са своје стране, јер обухвата ислам, те особа не може доћи до степена имана осим ако оствари ислам. Исто тако, иман је ужи и посебан са стране припадника и људи, јер припадници имана су група и део припадника ислама. Дакле, сваки верник је муслиман, али није сваки муслиман верник.

Разлика између ислама, куфра и ширка:

Ко се покори и преда Богу Једином, тај је муслиман, а ко се преда Богу и неком мимо Њега, тај је многобожац. А ко се не преда Богу, тај је неверник инација.

Куфр или неверство је негација и порицање Господара у потпуности.

Ширк (идолпоклонство) је омаловажавање Господара светова тиме што Му се припише неко сличан.

Куфр (неверство) је гори од ширка (идолпоклонства), јер у ширку постоји признање Господара као и признање саучесника, док је неверство негација Господара. Ова два имена, куфр и ширк, када се помену заједно у ајету или хадису, имају посебна значења, а када се помену различито на два места, тада један обухвата и другог у имену и пропису.

Највећа благодат

Највећа благодат коју је Бог дао човечанству јесте благодат Ислама, а Кур'ан је најчаснија књига коју је Бог у наследство дао коме хоће од својих изабраних створења, као што каже Узвишени Бог:

„Ми ћемо учинити да Књигу после наследе они Наши робови које Ми изаберемо; биће оних који ће се према себи огрешити, биће оних чија ће добра и лоша дела подједнако тешка бити, и биће и оних који ће, Аллаховом вољом, својим добрим делима друге надмашити - за то ће велику награду добити.“
(Кур'ан, поглавље Фатир, 32)

Узвишени Бог је овај народ, којем је Књигу у наследство дао, поделио на три врсте: ко је себи неправду учинио, они чија дела буду једнака као и они који претходе у добру – они најбољи.

Онај који чини сам себи неправду је покоран Богу сада, а сутра не, и тако меша добра и лоша дела. А у кур'анском стиху је почео са њим да не би изгубио наду, те испољавајући Божију благодат према њему, јер су такви од најбројнијих становника Раја.

Чија дела буду једнака су они који обављају обавезе и клоне се забрана.

Они који предњаче у добру су који обављају обавезе, остављају забране и приближују се Богу са свиме што им је Он наредио од обавеза и добровољних дела. У кур'анском стиху их је споменуо задње како се не би задивили својим делом па пропали и јер су такви најпречи од људи да уђу у Рај који је касније поменут у другом кур'анском стиху.

Највише становника Раја ће бити неправедници према себи, а најмање оних који предњаче у добру.

Бог је обећао улазак у Рај свакој од ове три скупине рекавши:

„Еденске перивоје у које ће ући, у којима ће се златним наруквицама, бисером украшеним, китити, а хаљине ће им, у њима, од свиле бити.“ (Кур'ан, поглавље Фатир, 33)